

For det andet finder Rådet, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at en af de grunde, der er påberåbt som begrundelse for at pålægge Kala Naft restriktive foranstaltninger, ikke var tilstrækkelig for at opfylde begrundelsespligten, og at Rådet var forpligtet til at skulle føre bevis for en anden af disse grunde. Rådet har ligeledes anført, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at det element i begrundelsen, om at selskabet Kala Naft sælger udstyr til olie- og gas-sektoren, der kan anvendes til Irans nukleare program, ikke kan anses for »støtte« til nuklear spredning, uden at sætte dette element i forhold til de andre elementer i begrundelsen.

Sag anlagt den 25. juli 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-353/12)

(2012/C 287/54)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. Thomas, D. Grespan og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens beslutning K(2009) 8123 af 28. oktober 2009 om den statsstøtte C 59/07 (ex N 127/06 og NN 13/06), som Italien har ydet til Ixfin SpA (meddelt den 29.10.2009 og offentliggjort i EUT L 167 af 1.7.2010, s. 39) og EUF-traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den statsstøtte, som i den pågældende beslutning er fundet ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Genstanden for Kommissionens søgsmål er Den Italienske Republiks manglende gennemførelse af Kommissionens beslutning vedrørende statsstøtte i form af en garanti stillet af Ministero dello Sviluppo Economico (ministeriet for økonomisk udvikling) som sikkerhed for et lån, som Ixfin har optaget i Banca Apulia SpA.

Kommissionen har anført, at Italien skulle have sikret tilbagesøgningen af støtten inden den 1. marts 2010, og skulle endvidere have underrettet Kommissionen om de foranstaltninger, der var truffet for at efterkomme beslutningen, inden den 29. december 2009.

På tidspunktet for anlæggelsen af denne sag har sagsøgte endnu ikke vedtaget de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme de ovennævnte forpligtelser.

Appel iværksat den 27. juli 2012 af Harald Wohlfahrt til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 16. maj 2012 i sag T-580/10, Harald Wohlfahrt mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-357/12 P)

(2012/C 287/55)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Harald Wohlfahrt (ved Rechtsanwältin M. Loschelder og V. Schoene)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), herefter Harmoniseringskontoret og Ferrero SpA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen, der blev afsagt den 16. maj 2012 af Retten (Femte Afdeling) i sag T-580/10, ophæves, og der træffes afgørelse i henhold til appellants påstande for Retten, som er gengivet på side 4 i dommen.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale appellants nødvendige omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Harmoniseringskontoret og Retten afslog registreringen af sagsøgerens — nu appellants — ansøgte varemærke »Kindertraum« for varer i klasse 16 og 28, fordi den part, der er intervenseret til støtte for Harmoniseringskontoret, og som er indehaver af det ældre italienske varemærke »kinder«, der bl.a. er registreret for varer i disse klasser, havde rejst indsigelse.

Appellanten har gjort tre anbringender gældende

Det første anbringende: tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, i forordning nr. 207/2009⁽¹⁾

Retten er af den opfattelse, at det ikke er afgørende, om det varemærke, der er gjort gældende til støtte for indsigelsen og som allerede havde været registreret i 8 år på tidspunktet for